

**Česká republika**  
**USNESENÍ**  
**Ústavního soudu**

Ústavní soud rozhodl soudcem zpravodajem Jaromírem Jirsou o ústavní stížnosti Svazu vodovodů a kanalizací Jihlavsko, svazek obcí, se sídlem v Jihlavě, Žižkova 93, zastoupeného JUDr. Oldřichem Chudobou, advokátem se sídlem v Praze 4, Při Trati 1084/12, proti rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. února 2018, č. j. 10 As 258/2017-176, a rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. června 2017, č. j. 11 A 148/2015-83, za účasti Nejvyššího správního soudu a Městského soudu v Praze jako účastníků řízení, a dále a) Ministerstva vnitra se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 936/3, b) Statutárního města Jihlava se sídlem v Jihlavě, Masarykovo náměstí 97/1, jako vedlejších účastníků řízení, takto:

**Ústavní stížnost se odmítá.**

**Odůvodnění:**

Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 14. 2. 2018, č. j. 10 As 258/2017-176, zamítl stěžovatelovu kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 6. 2017, č. j. 11 A 148/2015-83, kterým byla zrušena rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen "ministerstvo") ze dne 29. 6. 2015, č. j. MV-36478-15/ODK-2015, a ze dne 29. 6. 2015, č. j. MV-36475-11/ODK-2015, a věc byla vrácena ministerstvu k dalšímu řízení. Proti rozsudkům Nejvyššího správního soudu a městského soudu se stěžovatel brání ústavní stížností podanou dne 7. 5. 2018.

Ústavní stížnost je nepřijatelná podle § 75 odst. 1 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon o Ústavním soudu"). Citované ustanovení vyjadřuje zásadu subsidiarity ústavní stížnosti, kterou je třeba pojímat jako krajní prostředek k ochraně práva nastupující teprve tehdy, není-li možná náprava postupy před obecnými soudy (k tomu srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 26. 4. 2017, sp. zn. IV. ÚS 1183/17, nebo ze dne 26. 4. 2017, sp. zn. IV. ÚS 1183/17).

V přezkoumávané věci je podstatné, že napadenými rozsudky správních soudů nebyla v době podání ústavní stížnosti právní věc stěžovatele dosud ukončena, neboť řízení dále pokračuje před ministerstvem, kterému byla věc vrácena k dalšímu řízení. Z toho plyne, že stěžovatel má možnost domáhat se ochrany všech svých práv v průběhu tohoto pokračujícího řízení, popř. následně před správními soudy. Pokud by podle názoru stěžovatele konečné rozhodnutí ve věci narušilo jeho ústavně zaručená práva, mohl by se až poté domáhat nápravy prostřednictvím ústavní stížnosti, vyčerpali by před tím všechny zákonné prostředky ochrany svých práv.

Ke stěžovatelově tvrzení o rozporu s principem hospodárnosti a přesahu jeho vlastních zájmů ve vztahu k otázce přípustnosti posuzované ústavní stížnosti lze ve stručnosti odkázat na závěry usnesení Ústavního soudu ze dne 31. 1. 2019, sp. zn. III. ÚS 1929/18 (všechna rozhodnutí Ústavního soudu jsou dostupná z: <https://nalus.usoud.cz>), které se týkalo totožné věci a týchž účastníků řízení. Ve věci stěžovatele nejde o žádné samostatné rozhodnutí, kterým by bylo rozhodnuto o otázce procesního charakteru, jejíž (v této fázi nezvratitelné) následky by se promítly do projednání věci samé. V napadeném rozsudku městský soud dospěl k věcnému závěru, že smlouva o založení stěžovatele je smlouvou veřejnoprávní, a proto žalobou napadené rozhodnutí ministerstva zrušil. Nešlo tedy o procesní rozhodnutí, jímž by se uzavírala relativně samostatná část řízení, nýbrž o rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto o meritu žaloby. Ústavní soud rovněž neshledal splnění podmínek pro aplikaci výjimky podle § 75 odst. 2 zákona o Ústavním soudu ze stejných důvodů, jako tomu bylo ve výše citovaném usnesení sp. zn. III. ÚS 1929/18.

Na základě výše uvedených důvodů byla ústavní stížnost Ústavním soudem podle § 75 odst. 1 ve spojení s § 43 odst. 1 písm. e) zákona o Ústavním soudu mimo ústní jednání bez přítomnosti účastníků usnesením odmítnuta jako nepřijatelná.

Poučení: Proti usnesení Ústavního soudu není odvolání přípustné.

V Brně dne 5. března 2019

Jaromír Jirsa v. r.  
soudce zpravodaj